

ПРАВО УЧЕНІЕ.

ЧАСТЬ ПЕРВА.

СЪ КОЙ НАЧИНЪ ТРЕБА ДА ДЪРЖИМЕ ТѢЛОТО СИ.

I.

Точность-та, съсъ която единъ чловѣкъ наблюдава естествено то положеніе и реднo то движеніе на тѣлесни те си части, е благонаравіе то.

Дѣцата, кои-то испадноватъ много пѣти въ погрешките на злонравіето долженствуватъ да отбѣгнуватъ най напрешъ едно свиваніе смѣшно, кое-то прави тѣло то прилично на една махина не добръ разположена. Едно небрежливо ходеніе е личенъ знакъ на мързель-тъ

Отъ друга страна, безсмысленните дѣца, треба да ся вардятъ съ голѣмо вниманіе да не клатятъ непрестанно и безъ никаква причина, тѣлесни те си чисти, нити да раскривяватъ тѣлото си предъ да начнатъ да говорятъ.

Оныя, кои-то обычатъ да ся въздыгатъ и гордили- вятъ показватъ една тяжина, защото не сж достойни за хвала, но да соблазняютъ другите и зашто то гордость е една лоша вина нестерпима въ чловѣка, а най повече въ християнинъ-тъ. Высока та мысль, която сѣкой чловѣкъ има за начало то си и за бѣдуше то си стига да му даде една важ- ность, която вдѣхнува почеть-та. Тая висока мысль треба да става съсъ благонаравіе то, содружена съсъ едно при-